

Поцілунок переможця. Книга 3

КУПИТИ

Кестрель понад усе боялась припуститися помилки, однак це сталося. Відтепер вона небажана персона в імперії та ворогиня власному батькові. Однак з іншого боку нарешті можна не ховати кохання до Аріна. Виснажена непосильною працею в трудовому таборі, Кестрель намагається зберегти ясність розуму і знайти спосіб вибратися живою, проте виходу, здається, немає.

Розділ 1

АРІН РОЗПОВІВ СОБІ ІСТОРІЮ.

Не відразу.

Спочатку не було часу на те, щоб скласти думки у слова.

Тоді у його голові було благоговійно порожньо. Йшла війна.

Вона слідувала за ним по п'ятах. Арін народився в рік бога смерті і нарешті був цьому радий. Він здався своєму богу, який усміхнувся і підійшов ближче. «Історії колись вб'ють тебе, — прошепотів він Аріну на вухо. — Тепер просто слухай. Слухай мене».

Арін підкорився.

Його корабель перетнув море, втікаючи зі столиці. Тепер судно перебувало серед кораблів східного флоту, пришвартованих у бухті його міста. Це були швидкі військові кораблі, над якими тріпотіли прапори блакитних і зелених кольорів — кольорів їхньої королеви. Флот належав Аріну, принаймні поки що. Подарунок дакрійської королеви своїм новим союзникам.

Кораблів було не так багато, як хотілося б Аріну. Вони були не так добре оснащені гарматами, як йому того хотілося б.

Але: «Слухай».

Арін наказав капітану свого корабля пришвартувати-ся поряд із найбільшим дакрійським кораблем. Віддавши своєму капітану наказ зайти в доки і знайти в місті двоюрідного брата Аріна, сам він зійшов на борт сторожового корабля. Він підійшов до командира східного флоту Хаша — худорлявого чоловіка з надзвичайно високим переніссям і шкірою кольору бронзи, що виблискувала під променями пізнього весняного сонця.

Арін подивився в очі Хаша — чорні, завжди примружені, підведені жовтою фарбою, що вказувало на його статус.

Хаш — флотоводець. Здавалося, він уже знав, що скаже Арін. Житель Сходу ледь усміхнувся.

— Вони наближаються, — попередив Арін.

Він розповів, що валоріанський імператор труїв громадян Геррана через систему водопостачання міста. Імператор, мабуть, послав когось

кілька місяців тому в гори, де починається акведук. Навіть із палуби корабля Хаша Арін бачив арочний «хвіст» побудованого валоріанцями акведука. Здалеку він був не чіткий, розмитий і змійкою спускався з гір, несучи щось, що ослабляло герранців, змушуючи їх постійно спати і тремтіти.

— Мене бачили в столиці, — сказав Арін Хашу. — Валоріанський корабель переслідував нас майже до Пустинних островів. Думаю, імператор здогадується, що я знаю про водогін.

— Що сталося з тим кораблем?

— Він повернув назад. Можливо, за підкріпленням і вказівками імператора.

Арін говорив мовою цього чоловіка уривчасто. Він мав сильний акцент, а склади вимовляв швидко, але твердо. Ця мова була для нього новою.

— Імператор завдасть удару зараз.

— Чому ти такий упевнений, що акведуки міста отруєні? Звідки ти дістав цю інформацію?

Арін завагався, не знаючи дакрійських слів, щоб описати те, що він хотів сказати.

— Метелик, — відповів він герранською.

Хаш ще більше звузив очі.

— Шпигун, — сказав Арін дакрійською, нарешті дібравши потрібне слово.

Хлопець покрутив золотий перстень на мізинці і подумав про Тенсена, свого начальника шпигунів, і про те, що валоріанський корабель, який слідував за ним, міг означати те, що Тенсена заарештували, коли Арін покинув палац імператора.

Старий наполіг на тому, щоб залишитися в столиці. Його могли спіймати. Катувати. Змусити говорити. Арін уявив, що могли б зробити валоріанці... Ні. Бог смерті поклав холодну долоню на думки Аріна і міцно стиснув їх у кулаці.

«Ти не слухаєш, Аріне. Слухай».

— Мені потрібен папір, — голосно сказав Арін. — І чорнило.

Арін намалював карту своєї країни для Хаша. Він швидко зобразив півострів Герран, виводячи пером контури. Позначив острови, розкидані південніше від півострова, та море між Герраном і Валорією. Він не забув і про Ітрію — великий скелястий острів, що утворив вузьку протоку між ними і краєм півострова.

— Навесні течії в протоці досить сильні. Опиратися їм важко. Важко плисти проти течії. Але якщо прибуде валоріанський флот, то вони виберуть саме цей шлях.

— Вони зайдуть у протоку, в якій важко керувати кораблем? — у голосі Хаша чувся скептицизм. — Вони могли б обігнути три острови і повернути на північ, щоб обійти весь півострів на шляху до твого міста.

— Це займе більше часу. Торговці люблять цю протоку. О цій порі року течії найсильніші і підганяють кораблі з Валорії достоту на поріг Геррана. Течія швидко пронесе їх через протоку. Імператор розраховує атакувати ослаблене місто. Він не очікує опору. Тож не бачить причин чекати на те, що йому так хочеться отримати просто зараз. — Арін торкнувся пальцем східної частини острова Ітрія і краю півострова на карті. — Ми можемо сховатися тут, половина флоту розташується на сході від півострова, половина — на східній стороні острова. Коли валоріанський флот опиниться в протоці, то прибуде до нас досить швидко. Ми атакуємо їх з обох боків. Вони не зможуть відступити, яким би не був напрям вітру. Якщо вони спробують повернутися у протоку, течія просто відноситиме їх назад.

— Ти нічого не сказав про їхню чисельність. У нас не такий великий флот. Обійти валоріанців із флангу — значить розділити наш флот навпіл. Ти коли-небудь брав участь у морському бою?

— Так.

— Сподіваюся, ти не маєш на увазі того, що сталося в бухті під час повстання першого дня зими?

Арін промовчав.

— Це трапилося в бухті, — посміхнувся Хаш. — Гарненька колиска з легким вітром, щоб приспати немовлят.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ